मोक्म m. *eine best. Personification* Gaut. Sâmav. Br. 1,2,5.

मोक्मन्त्र m. *ein Zauberspruch, mit dem man Jmd bethört, verwirrt.* Auch in Comp. mit dem, der verwirrt wird.

मोक्मय Adj. (f. ई) *in Verblendung des Geistes —, in Irrthum bestehend.*

मोक्मुद्गर m. Titel zweier Werke.

मोक्यितर् Nom. ag. *Verwirrer.*

मोक्राज्यपराज्य m. Titel eines Schauspiels.

मोक्रात्रि f. Bez. *der Nacht beim Weltuntergange.*

मोक्वत् Adj. *im Irrthum befangen.*

मोक्शास्त्र n. *Irrlehre.*

मोक्शूलोत्तर n. Titel eines Werkes.

मोक्तमक Adj. *Irrthum bewirkend* Ind. St. 9,162.

मोक्तान्त m. *tiefste Verwirrung des Geistes* Çat. Br. 14,7,3,14.

मोक्तान्धमूर्य m. *ein best. Heilmittel* Rasendrak. 89.

मोक्तिन् 1) Adj. *verwirrend.* — 2) f. ॰नी *a) die Blüthe einer Jasminart. — b)* N. pr. α) einer Apsaras. — β) einer Tochter Rukmâṅgada's VP.² 1,lii.

मोङ्कक Adj. *in Verwirrung gerathend.*

मोक्तोपमा f. *eine rhetorische Figur, in der man Jmd das Verglichene mit dem, womit es verglichen wird, verwechseln lässt.*

मौक m. Patron. von मूक.

*मौकलि m. *Rabe.*

मौकुन्द Adj. *zu* Mukunda (Vishṇu) *in Beziehung stehend.*

मौकुलि m. *Krähe.*

मौक्तिक 1) Adj. *nach der Erlösung strebend* (von मुक्ति). — 2) m. (einmal im MBh.) und n. (adj. Comp. f. आ) *Perle* Râǵan. 13,152.

मौक्तिकगुम्फिका f. *Perlenaufreiherin.*

*मौक्तिकतण्डुल m. *weisser* Jâvanâla Râǵan. 16,26.

मौक्तिकदामन् n. 1) *Perlenschnur.* — 2) *ein best. Metrum.*

*मौक्तिकप्रसवा f. *Perlenmuschel* Râǵan. 13,128.

मौक्तिकमाला f. 1) *ein Halsschmuck aus Perlen.* — 2) *ein best. Metrum.*

मौक्तिकरत्न n. *Perle.* Nom. abstr. ॰ता f.

*मौक्तिकशुक्ति f. *Perlenmuschel* Râǵan. 13,128.

मौक्तिकावलि u. ॰ली (119,20) f. *Perlenschnur.*

मौक्य n. *Stummheit.*

मौद n. Name eines Sâman.

मौद्दिक Adj. *zum Ende einer Finsterniss in Beziehung stehend.*

मौख Adj. 1) *zum Munde in Beziehung stehend;* Subst. *ein solcher Makel.* — 2) *auf Unterricht beruhend.*

मौखर Adj. als Bez. eines Geschlechts Harshak. 108,7.

मौखरि m. Patron.

मौखर्य 1) n. *Geschwätzigkeit.* — 2) *f. आ f. zu मौखरि.

*मौखिक Adj. von मुख.

*मौख्य n. *Vorrang.* Hit. 66,6 fehlerhaft.

मौग्ध (fehlerhaft) und मौग्ध्य n. (Çiç. 12,39. Kâmpaka 249) *Einfalt, Unschuld, Unerfahrenheit, reizende Naivetät.*

मौघ्य n. *Vergeblichkeit.*

मौच n. *Banane* (die Frucht).

मौञ्जवत 1) Adj. *vom Berge* Mûǵavant *kommend.* — 2) m. angeblich Patron. Aksha's.

मौञ्ज 1) Adj. (f. ई) *a) aus* Muńǵa-*Gras gemacht. — b) dem* Muńǵa-*Gras ähnlich* oder *darauf lebend.* — 2) *m. N. pr. eines Dorfes der Bâhîka. — 3) f. ई *ein Gürtel aus* Muńǵa-*Gras* Gaut. 1,15. Vikramâṅkak. 18,81. Metrisch auch मौञ्जि.

मौञ्जक Pl. Muńǵa-*Halme.*

मौञ्जकायन m. Patron.

*मौञ्जवत Adj. *vom Berge* Muńǵavant *kommend.*

मौञ्जविवान Adj. (f. आ) *aus* Muńǵa-*Gras geflochten* Âpast. Çr. 10,29,7.

मौञ्जायन 1) m. *a)* Patron. N. pr. eines Mannes. — *b)* *Pl. N. pr. eines kriegerischen Stammes. — 2) *f. ई *eine Fürstin der* Mauńǵâjana.

*मौञ्जायनीय m. *ein Fürst der* Mauńǵâjana.

मौञ्जि f. s. u. मौञ्ज 3).

मौञ्जिन् Adj. *mit einem Gürtel von* Muńǵa-*Gras umgürtet.* Vgl. नाग॰.

*मौञ्जीपत्रा f. *Eleusine indica* Râǵan. 8,97.

मौञ्जीय Adj. (f. आ) 1) *aus* Muńǵa-*Gras gemacht.* — 2) *Adj. von मौञ्ज 2).

मौञ्ज्य m. *eine best. Personification* Gaut.

मौढ्य m. Patron. fehlerhaft für मौढ.

मौढ 1) m. Patron. — 2) n. *Einfalt, Dummheit.*

*मौण्डिनिकाय m. N. pr. P. 6,2,94, Sch.

मौण्ड्य n. *das Kahlgeschorensein des Kopfes.*

मौत्र n. *Beize* in अमौत्रघात. Vgl. मूत्रकृत.

मौत्रकृच्छ्रक Adj. (f. ई) *wie bei der Strangurie* Karaka 3,5.

मौद m. *ein Anhänger des* Muda; *Pl. *eine best. Schule.*

1. मौदक n. *die von den* Mauda *angenommene Textesrecension.*

2. मौदक Adj. (f. ई) *Confect betreffend, darüber handelnd.*

*मौदकिक 1) Adj. *zumeist aus Confect bestehend.* — 2) m. *Confecthändler.*

*मौदनिक Adj. (f. आ und ई) von मोदन.

*मौदनेयक Adj. von मोदन.

*मौदमानिक Adj. (f. आ und ई) von मोदमान.

मौदक्षायन m. Patron. Auch Pl.

मौदाकि m. n. N. pr. v. l. für मौदाकिन् 1) *b)* und 2) VP.² 2,198.

मौदाकिन् N. pr. 1) m. *a)* wohl eines Berges MBh. 6,11,26. v. l. मौदाकिन्. — *b)* eines Sohnes des Bhavja VP. 2,4,60. — 2) n. N. pr. des von 1) *b)* beherrschten Varsha ebend.

मौद्ग 1) Adj. *fabaceus.* — 2) m. N. pr. eines Lehrers.

मौद्गल 1) *Adj. von मौद्गल्य. — 2) m. Pl. N. pr. eines Geschlechts.

मौद्गलादि m. N. pr. eines Lehrers VP.² 3,62.

*मौद्गलि m. *Krähe.*

*मौद्गलिकेर m. Metron.

मौद्गल्य 1) Adj. *von* Mudgala *stammend.* — 2) m. *a)* Patron. von Mudgala und N. pr. verschiedener Männer. Auch Pl. Hariv. 1,32,57. — *b) eine best. Mischlingskaste.*

मौद्गल्यायन m. Patron. N. pr. eines Schülers Çâkjamuni's.

*मौद्गल्यीय Adj. von मौद्गल्य.

*मौद्गिक Adj. *für Bohnen eingetauscht.*

*मौद्गीन Adj. *mit Phaseolus Mungo besäet.*

मौन 1) m. *a)* Patron. von मुनि. — *b)* Pl. N. pr. einer Dynastie. — 2) f. ई *der 15te Tag in der dunkelen Hälfte des* Phâlguna, an dem man *unter Beobachtung des Schweigens* eine Abwaschung vornimmt. — 3) n. *a) der Stand des* Muni. — *b) das Schweigen.*

मौनगोपाल Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

मौनधारिन् Adj. *Schweigen beobachtend.*

मौनभट्ट m. N. pr. eines Mannes.

मौनमल्लावबोध m. Titel eines Werkes.

मौनवृत्ति Adj. = 2. मौनव्रत 174,4.

1. मौनव्रत n. *das Gelübde des Schweigens.*

2. मौनव्रत Adj. (f. आ) *das Gelübde des Schweigens beobachtend, der sich vorgenommen hat nicht zu sprechen* Dh. V. 35,15.

मौनव्रतधर (MBh. 1,49,29), ॰व्रतधारिन् (R. 3,1,35) und मौनव्रतिन् Adj. dass.

*मौनिक Adj. Muni-*artig.*

*मौनिचिति Adj. von मुनिचित.

मौनित्व n. *das Schweigen.*